

der gjør det et dobbelt forunderligt Indtryk at see denne strenge Portobegrænsning. Der er henviist til, at det var et Spørgsmaal, der kunde afgjøres ved Domstolene, og den høitagtede Kultusminister ønskede eller anbefalede ialtsald at lade Sagen gaae denne Vei. Jeg maa tilstaae, at det for mig staaer tvivlsomt, om dette var Noget, der lod sig gjøre. Jeg seer ikke klart, om det kan tænkes, at en Domstol i Kongeriget Danmark kan ved en ghyldig Dom tvinge en af Monarkiets Institutioner, Postvæsenet, til at anerkjende en Forpligtelse ifølge en Lov, om hvilken den øverste administrative Myndighed, Finantsministeren, erklærer, at den efter en rigtig Fortolkning ikke indeholder denne Forpligtelse. Jeg troer, at dette kunde fremkalde saa store Kompetencetvistigheder, at det ogsaa her vilde kunne siges, at Medicinen er værre end Sygdommen. Dersom man ikke kan bringe det dertil, at Monarkiet viser den virkelig meget ringe Liberalitet, at den lader Korrespondancen mellem de offentlige Autoriteter i Landet gaae frit med Posten — jeg siger den temmelig ringe Liberalitet, fordi det i Grunden jo dog er de Samme, er os Alle, der betale baade i den fælles og i den særlige Kasse, og fordi det vistnok, naar man kommer til Enden af hele Regneskiftet, vil findes at blive en forsvindende Størrelse, hvorefter her er Tale — jeg siger, at dersom Monarkiet ikke vil vise denne ringe Liberalitet, er der ikke Andet for at gjøre, end at Kongerigets Kasse maa komme til indtil videre at afholde den Portoudgift, hvorefter her er Tale, og forbeholde sig indenfor sit særlige Omraade at træffe de videre Bestemmelser, med Hensyn til hvem der endelig skal bære den, hvad enten det nu bliver Skolefonden, Amtet eller Kongerigets særlige Kasse; thi det vilde være en høit uheldig Situation, som ogsaa paaviist af den ærede Rigsdagsmand for Præstys Amts Afdeling Valgfreds (Brun), om der skulde gaae en Mellemtid hen af 1, 2 eller flere Aar, i hvilken man ikke kunde sige, af hvem Portoudgifterne skulde bæres, og om, som Følge deraf, de paagjældende Embedsmænd skulde blive satte i den ubehagelige Stilling enten selv at maatte gjøre et Udlæg, der vistnok i mange Tilfælde kunde

løbe op til ikke ubetydelige Summer, eller ogsaa være forsømmelige i deres Gjærning ved at holde tilbage de Expeditioner, som det af forskjellige Grunde kunde være vigtigt at faae besørge. Jeg skal saaledes ønske, at dette Forslag maa komme til Afstemning, og hde det den Understøttelse, som er nødvendig, saafremt Monarkiet vil fastholde den noget haardhjertede Tanke, som jeg antager ligger til Grund for de forskjellige Bestemmelser, der ere offentliggjorte i den senere Tid angaaende denne Portofrihed. Jeg veed vel, at den Side af Sagen, der vedrører Monarkiet, som her er den hende Part, kunne vi i denne Forsamling ikke frit diskutere om, men derimod maae vi tage os af den anden Side af Sagen, nemlig Kongerigets, som her skulde modtage, og som, naar der nægtes det den Assistance, det hidtil har havt, maa søge en Maade, hvorpaa det kan holde sine Embedsmænd skadesløse. Dette Forhold trænger til en Afgjørelse, og jeg skjønner ikke, at der for Sieblikket dertil findes noget bedre Middel end at optage denne Post af 5,000 Rbd. paa Finantsloven og derpaa forbeholde sig en nærmere Undersøgelse af, hvor denne Udgift rigtig bør falde, om det er paa Skolefonden, Amtet eller paa Kongerigets særlige Finantser.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg skal ogsaa tilraade Thinget at stemme for Endringsforslaget, navnlig efter de Ytringer, min høitagtede Kollega har fremført, idet de Vedkommende vilde komme til at bære en Udgift, som det vilde være ubilligt, om de ikke fik refunderet, idet forøvrigt ogsaa jeg maa antage, at den Udgift, hvorefter der her er Spørgsmaal, er ikke lidet høiere end den Sum, der her er bragt i Forslag. Jeg er ikke enig med min høitagtede Kollega deri, at der skulde behøves en ny Lov for at forandre den af hamtagne Resolution; men da hans Beslutning grunder sig paa hans Opfattelse af Loven, kan man ikke vente at faae denne Resolution forandret paa anden Maade, og jeg maa derfor ønske, at Forslaget bliver vedtaget.

Tsberning: Det forekommer mig, at de Grunde, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Ste Valgfreds (Wille) anførte,